

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, ustalane będą zgodnie z przepisem § 2 ust. 1 uchwały Rady Ministrów.

§ 3. 1. Przekazuje się Ministrowi Przemysłu Lekkiego uprawnienia do ustalania cen zbytu nowowytworzanych (wytwarzanych po raz pierwszy) przez podległe przedsiębiorstwa artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, nie objętych obowiązującymi cennikami.

2. Ceny zbytu artykułów, o których mowa w ust. 1, produkowanych na zamówienie systemem seryjnym, a także tych artykułów produkowanych bez zamówienia, które przeznaczone są dla nabywców określonych resortów, należy uzgodnić z ministrem, któremu podlegają główni nabywcy.

3. Ceny zbytu artykułów, o których mowa w ust. 1 i 2, objęte dystrybucją dokonywaną przez jednostki organizacyjne handlowe lub zbytu podległe innym ministrom, ustalane będą w uzgodnieniu z jednostką organizacyjną handlową lub zbytu, będącą głównym dystrybutorem danego artykułu.

4. W razie nieosiągnięcia porozumienia w przypadkach określonych w ust. 2 i 3 cenę ustala Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

§ 4. 1. Ceny zbytu nowowytworzanych artykułów określonych w § 3 ustalone będą zgodnie z przepisami §§ 2 — 4 uchwały Rady Ministrów.

2. W przypadku gdy ceny ustalone zostały wyłącznie w oparciu o koszt własny (§ 2 uchwały Rady Ministrów) Minister Przemysłu Lekkiego po upływie kwartału, a przed upływem 7 miesięcy od daty wydania decyzji o ustaleniu ceny przeprowadzi rewizję tych cen w oparciu o kalkulację wynikową.

§ 5. Zmiany cen ustalonych przez Ministra Przemysłu Lekkiego na artykuły, o których mowa w § 3, z wyjątkiem zmian dokonanych zgodnie z przepisami § 4 ust. 2, nie mogą być dokonywane bez zgody Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 6. Przepisy § 3 nie dotyczą ustalania cen zbytu przędzy i tkanin surowych oraz wyrobów produkowanych wyłącznie na zaopatrzenie Sił Zbrojnych.

§ 7. 1. Przekazuje się Ministrowi Przemysłu Lekkiego uprawnienia do ustalania cen robót (usług) o charakterze przemysłowym wykonywanych przez podległe przedsiębiorstwa.

2. Ceny robót, o których mowa w ust. 1, ustalane będą zgodnie z przepisami § 7 uchwały Rady Ministrów.

§ 8. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Lekkiego:

1) do ustalania w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 31

lipca 1954 r. wykazu rodzajów robót (usług) o charakterze przemysłowym (§ 7), na które mają być stosowane ceny jednolite,

2) do ustalenia cen jednolitych robót o charakterze przemysłowym w terminie uzgodnionym z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego oraz do bieżącego ich uzupełniania.

§ 9. Minister Przemysłu Lekkiego wyda w terminie do dnia 31 lipca 1954 r. w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego zarządzenie ustalające szczegółowy tryb postępowania przy składaniu wniosków o ustalenie cen, o których mowa w §§ 2, 3 i 7 (tryb składania wniosków o ustalenie ceny, ich rozpatrywania oraz uzgadniania wraz z wzorami kalkulacji, wniosku i decyzji o ustaleniu ceny).

§ 10. Odpisy decyzji o ustaleniu cen, o których mowa w §§ 2 i 3, należy bieżąco przysyłać Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen). W odpisach decyzji o ustaleniu cen należy podać kryteria, na których podstawie ustalone zostały ceny (na podstawie kosztu własnego, w relacji do cen innych artykułów lub na podstawie kryteriów wymienionych w § 4 uchwały Rady Ministrów).

§ 11. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego prowadzić będzie rejestr ustalonych cen, o których mowa w §§ 2 i 3, ze wskazaniem dokładnego określenia nazwy artykułu, nazwy wytwórcy, numeru i daty decyzji o ustaleniu ceny, określenia ceny jednostkowej i daty, od jakiej cena obowiązuje.

§ 12. Zarządzenie nie dotyczy cen zbytu wyprodukowanych z cen detalicznych przez potrącenie marży handlowej (§ 5 uchwały Rady Ministrów).

§ 13. Przepisy niniejszego zarządzenia nie naruszają przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

839

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 28 maja 1954 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Górnictwa uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski

z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o uchwale Rady Ministrów, należy przez to rozumieć

uchwałą nr 957 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen na środki produkcji wytwarzane przez przemysł wielki i średni oraz opłat za roboty wykonywane przez tenże przemysł (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-63, poz. 823).

§ 2. 1) Przekazuje się Ministrowi Górnictwa uprawnienia do ustalania cen zbytu niżej wymienionych artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Górnictwa, jeżeli na artykuły te nie zostały ustalone ceny obowiązujące wszystkie przedsiębiorstwa przemysłu wielkiego i średniego (kluczowego), a mianowicie:

- 1) maszyn górniczych,
- 2) materiałów podszkawkowych,
- 3) wyrobów betonowych specjalnych o profilu nie znormalizowanym,
- 4) wyrobów drzewnych (drewno kopalniane i wyroby toczne przeznaczone dla potrzeb resortu) z wyjątkiem tarcicy liściastej i iglastej,
- 5) gryzerów nowych i regenerowanych,
- 6) półproduktów w obrocie międzyrafineryjnym.

2. Ceny artykułów, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem artykułów sprzedawanych wyłącznie w ramach resortu, ustalane będą w porozumieniu z ministrami, którym podlegają odbiorcy. W razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

§ 3. 1. Ceny zbytu artykułów określonych w § 2 ustalane będą zgodnie z przepisami §§ 2 — 4 uchwały Rady Ministrów.

2. W przypadkach ustalenia cen nowowytwarzanych (wytwarzanych po raz pierwszy) artykułów wyłącznie w oparciu o koszt własny (§ 2 uchwały Rady Ministrów) Minister Górnictwa po upływie kwartału a przed upływem 7 miesięcy od daty wydania decyzji o ustaleniu ceny przeprowadzi rewizję tych cen w oparciu o kalkulację wynikową.

§ 4. 1. Przekazuje się Ministrowi Górnictwa uprawnienia do ustalania cen robót (usług) o charakterze przemysłowym, wykonywanych przez podległe przedsiębiorstwa.

2. Ceny robót, o których mowa w ust. 1, ustalane będą zgodnie z przepisami § 7 uchwały Rady Ministrów.

§ 5. Zobowiązuje się Ministra Górnictwa:

- 1) do ustalenia w porozumieniu z Państwową Komisją

Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 31 lipca 1954 r. wykazu rodzajów robót (usług) o charakterze przemysłowym (§ 4), na które mają być stosowane ceny jednolite;

- 2) do ustalenia w terminie do dnia 30 września 1954 r. cen jednolitych robót o charakterze przemysłowym oraz bieżącego ich uzupełniania.

§ 6. Minister Górnictwa wyda w terminie do dnia 31 lipca 1954 r. w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego zarządzenie ustalające szczegółowy tryb postępowania przy składaniu wniosków o ustalenie cen, o których mowa w §§ 2, 3 i 5 (tryb składania wniosków o ustalenie ceny, ich rozpatrywanie oraz uzgadniania wraz z wzorami kalkulacji, wniosków i decyzji o ustaleniu ceny).

§ 7. Odpisy decyzji o ustaleniu cen, o których mowa w § 2, należy bieżąco przysyłać Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen). W odpisach decyzji o ustaleniu cen należy podać kryteria, na podstawie których ustalone zostały ceny (na podstawie kosztu własnego, w relacji do cen innych artykułów lub na podstawie kryteriów wymienionych w § 4 uchwały Rady Ministrów).

§ 8. Ministerstwo Górnictwa prowadzić będzie rejestr ustalonych cen, o których mowa w § 2, ze wskazaniem dokładnego określenia nazwy artykułu, nazwy wytwórcy, numeru i daty decyzji o ustaleniu ceny, określenia ceny jednostkowej i daty, od jakiej cena obowiązuje.

§ 9. Przepisy niniejszego zarządzenia nie naruszają przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami) wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: E. Szyr

840

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 28 maja 1954 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o uchwale Rady Ministrów, należy przez to rozumieć uchwałą nr 957 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen na środki produkcji wytwarzane przez przemysł wielki i średni oraz opłat za roboty wykonywane przez tenże przemysł (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-63, poz. 823).

§ 2. 1. Przekazuje się Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego uprawnienia do ustalania cen zbytu